

ธันวาคม 2566

จาริกบุญอินเดีย- เนปาล ณ สังเวชนียสถาน 7 วัน 6 คืน (1-7 ธันวาคม 2566)

2 ธ.ค. 2566 “ยมกปาฏิหาริย์สถูป” บริเวณนอกเขตเมืองสาวัตถี สถานที่ที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงยมกปาฏิหาริย์ปราบทิวฐิวกเดียรถีย์ภายใต้ต้นมะม่วงคันตามพฤษภ

บทธรรมสอนให้อุดทนปฏิบัติภาวนา ครูจารย์บุญมี เมตตาแสดงธรรมและพาคณะนั่งปฏิบัติภาวนากลางแสงแดด 07.00 น.-10.00 น. ชาวคณะต้องเอนเท้าขึ้นไปบนยอดสถูปเจดีย์ และนั่งฟังธรรม-ภาวนากลางแดด ครูจารย์ท่านเมตตาสอนเรื่องการอดทน ความเพียร ซึ่งหลายคนเกิดความกลัวและความกังวลในการปฏิบัติครั้งแรกในทริปนี้ แต่..ผล ทุกๆ คนนั่งภาวนาได้อย่างสงบตลอดสองชม. รวมทั้งบางคนที่ไม่เคยนั่งได้เกิน 30 นาทีมาก่อน ชาวคณะได้ปฏิบัติ ได้กำลังใจในการเดินทางเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากๆเลยครับ กราบอนุโมทนาบุญครับ

วัดไทยเขตวันมหาวิหาร สาวัตถี วัดอีกแห่งหนึ่งที่เราร่วมกันซื้อที่ดินถวายตั้งแต่ประมาณ 12 ปีก่อนครับ วันนี้มาร่วมกันทำบุญร่วมสร้างอุโบสถกันอีกครั้งแล้วครับ อาคารที่พักใหม่เสร็จแล้ว สวยงามสะดวกสบายดีมากครับ

บ้านอนาถบิณฑิกเศรษฐี - บ้านท่านองค์คุลิมาล

ถ้าพูดถึงเรื่องทำบุญทำทานแล้ว สมัยพุทธกาล ก็ต้องยกให้ฝ่ายชายคือท่านอนาถบิณฑิก และนางวิสาขามหาอุบาสิกาครับ อนาถบิณฑิกเศรษฐีนั้น แต่ก่อนนั้นมีชื่อว่า สุทัตตะ เป็นชาวสาวัตถีในแคว้นโกศล ซึ่งได้เกิดมาในตระกูลสุมนะซึ่งเป็นพ่อ พ่อของสุทัตตะนั้นเป็นเศรษฐีที่ร่ำรวยมาก นอกจากรวยแล้ว สิ่งที่สุทัตตะชอบทำคือ การช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก ทำบุญทำทานอยู่เสมอ ทำให้ต่อมาจึงทำให้ชาวบ้านชาวเมืองทั่วสาวัตถี เรียกขานท่านในชื่อ อนาถบิณฑิกเศรษฐี ซึ่งแปลความหมายได้ว่า เศรษฐีผู้เป็นที่พึ่งของคนยาก เพราะทุกครั้งที่ท่านเห็นคนตกทุกข์ได้จะไม่นิ่งอยู่ทำบุญทำทานเรื่อยมา (แปลตามศัพท์ว่า เศรษฐีผู้มักก่อนข้าวให้กับคน ยากจน)

อนาถบิณฑิกเศรษฐี ได้ไปค้าขายและได้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้าที่เมืองราชคฤห์จนบรรลุเป็นพระโสดาบัน ท่านจึงมีศรัทธาสร้างวัดเชตวันมหาวิหารถวายแก่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยเงินจำนวนมาก(ใช้เหรียญทองวูปูทั่วพื้นที่สวนเจ้าเขย) ท่านได้เป็นผู้ให้ความอุปถัมภ์บำรุงพระพุทธเจ้าและพระสงฆ์อย่างดีมาก เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พระพุทธเจ้าเสด็จประทับจำพรรษาที่วัดพระเชตวันที่ท่านสร้างมากกว่าที่ประทับใด ๆ ถึง 19 พรรษา ท่านแสดงถึงความศรัทธา ความมีสติปัญญา และความเอาใจใส่ในการบำรุงพระพุทธศาสนา ทำให้ท่านได้รับยกย่องจากพระพุทธเจ้าให้เป็น อุบาสิกาผู้เลิศในการเป็นผู้ถวายทาน

บ้านท่านองค์คุลิมาล หรือ พระองค์คุลิมาลเถระ เป็นบุคคลสำคัญในพุทธศาสนา เดิมท่านเป็นโจรปล้นฆ่าคน แต่ภายหลังมีศรัทธาในพุทธศาสนา ได้กลับใจบวชเป็นพระภิกษุ และบรรลุเป็นพระอรหันต์ อีกทั้งยังมีบพสวดของท่านอีกด้วย ชื่อ อังคุลิมาลปริตร คำว่า องค์คุลิมาล นั้นมาจากภาษาบาลี องค์คุลิมาล, จาก องค์คุลี (นิ้วมือ) + มาล (มัลลย์ สร้อยคอ สาย แถว) แปลว่า ผู้มีนิ้วมือเป็นมัลลย์

แต่เดิมนั้นองค์คุลิมาลชื่อว่า อหิงสกะ เป็นบุตรของบุโรหิตในราชสำนักของ พระเจ้าปเสนทิโกศล เมืองสาวัตถี บิดามีนามว่า "คัคคะ" มารดามีนามว่า นางมันตานี อหิงสกะได้ไปเรียนวิชาที่เมืองตักกสิลา และสามารถเรียนได้รวดเร็ว อีกทั้งยังปรนนิบัติอาจารย์อย่างดี จนเป็นที่รักใคร่ของอาจารย์อย่างมาก เป็นเหตุให้ศิษย์อื่นริษยา จึงยุยงอาจารย์ว่าองค์คุลิมาลคิดจะทำร้าย อาจารย์จึงคิดจะกำจัดองค์คุลิมาลเสีย โดยบอกองค์คุลิมาลว่า ถ้าจะสำเร็จวิชาต้องฆ่าคนให้ได้ 1,000 คนเสียก่อน องค์คุลิมาลจึงออกเดินทางฆ่าคน แล้วตัดนิ้วหัวแม่มือมาคล้องที่คอเพื่อให้จำได้ว่าฆ่าไปกี่คนแล้ว เหตุนี้เอง อหิงสกะจึงได้รับสมญานามว่า องค์คุลิมาล เมื่อฆ่าจนครบ 999 คน ก่อนที่จะหลงฆ่ามารดาของท่าน ก็มาพบพระพุทธเจ้า และได้เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา ออกบวชเป็นพุทธสาวก

วัดเชตวันมหาวิหาร ปิดท้ายลงที่วัดเชตวันมหาวิหาร ครูจารย์บุญมีเมตตาพานั่งภาวนาฟังธรรม สามแห่งๆละประมาณ 2 ชม. (13.45น.-19.30น. ตอนแรกตั้งใจว่าจะอยู่กับจณสีห์ทำหมู่เหมือนอย่างเคย เพราะคุยกับเขาไว้แล้ว แต่เขาให้อยู่แค่หมู่ครึ่ง ปกติปิดทำโม่งเย็นครับ หมู่หนึ่งก็เปานกหวีดไล่แล้ว แยะจังเลย อากาศดีมากด้วย) เริ่มภาวนาครั้งที่ 1 ตั้งแต่ที่ได้ต้นโพธิ์ อานนทอายุ 2600+ปี ครั้งที่ 2 ที่สนามหญ้าข้างๆมหาวิหารเก่า และสุดท้าย ณ กุฏิพระพุทเจ้า หรือ มูลคันถกุฎี เป็นแห่งสุดท้ายที่เราทำวัตรเย็นก่อนจะกลับไปพักนอนที่รร. และนั่งภาวนากันต่อจนสีห์หมู่ครับ

3 ธ.ค.66 สาวัดถิ-เนपाल-ทำบุญผ่าตัดแก้ไขดวงตา

เข้าตีสี่ ทำวัตรเช้าบนดาดฟ้าของรร. อากาศกำลังเย็นสบาย เข้าหกโมงจึงได้ทานอาหารกัน เจ็ดโมงออกเดินทาง ชมภาพยนตร์ เรื่องพระพุทเจ้าไปตลอดทาง สี่ชม.ก็ถึงด่านเข้าเนपाल ทานอาหารที่แพ็คมาจากรร.ที่ 960 เสร็จก็ไปรอเข้าเนपाल ผ่าน ด่านอินเดียใช้เวลาประมาณ4ชม.กว่า เสร็จก็ผ่านเข้าเนपालรออีกหนึ่งชั่วโมงได้ครับ ออกจากด่านประมาณบ่ายสี่โมง เดินทางต่อไป เมืองกบิลพัสดุ์ นั่งภาวนากันที่บ้านท่านฉันทนะ? สองชั่วโมงกว่า เย็นแล้วจึงต้องตัดการไปวัดนิโครธารามออกไป หกโมงกว่าไปถวายปัจจัยที่วัดไทยกบิลพัสดุ์ ก่อนไปร่วมทำบุญผ่าตัดดวงตาให้ชาวเนपाल ที่วัดไทยลุมพินี ประมาณแสนหนึ่งหมื่นบาท มีท่านอาจารย์สุพจน์ท่านเจ้าอาวาสมารับเองเลยครับ กลับไปพักที่รร.เอเชียบูดา นั่งภาวนาต่อกันจนเกือบห้าทุ่มเที่ยงคืนจึงได้พักผ่อนกันครับ

เดินทางจากอินเดียสู่เนปาล บ่ายสี่โมงกว่า นั่งภาวนาฟังธรรมพ่อแม่ครูอาจารย์บุญมี ฯ (เรื่อง ยุงภายนอกกับยุงภายใน) พระราชวังเมืองกบิลพัสดุ์ แต่ยุงตัวใหญ่ๆ เยอะมาก จึงอยู่กันได้แค่ชั่วโมงกว่าก็เดินทางต่อไปทำบุญที่วัดไทยกบิลพัสดุ์และวัดไทยลุมพินี ช่วยค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดดวงตาให้ชาวเนปาลครับ

4 ธ.ค. 66 พระวิหารมาयाเทวี “สวนลุมพินี”

จุดเริ่มต้นของศาสนาพุทธ สถานที่ประสูติของพระโพธิสัตว์ เจ้าชายสิทธัตถะกุมาร เราตื่นกันแต่เช้าทำวัตรตีสี่ ต่อด้วยนั่งปฏิบัติภาวนา เสร็จก็ร่วมกันถวายจันทน์ และออกไปภาวนากันที่พระมหาวิหารมาयाเทวี โดยจอดรถไว้ภายนอก นั่งรถสามล้อไปที่ ศูนย์ พลังศรัทธาไทย ที่จะผ่าตัดดวงตาในวันนี้ พวกเราฟังธรรมและนั่งภาวนากันเกือบสามชั่วโมงด้วยหม้อฟ้าทองที่เสาโอศอก และถ่ายรูปร่วมกัน เสร็จแล้วก็กลับไปทานอาหารที่รร. พอดีมีงานแต่งงานพอดี แขกตั้ง 600 คน (วันนี้คงเป็นวันดีมีงานแต่งงานตลอดทางจนกุสินาราเลยครับ) ทานเสร็จก็ไปด่านเนปาล (45นาทีกี่ผ่าน) ส่วนด่านเข้าอินเดียใช้เวลาไป3ชม. ครึ่งครับ มีขึ้นเสียงกันด้วย ออกจากด่านก็ไปทำบุญที่วัดไทย 960 ทานขนมและโรตีสอดกันรวมทั้งซื้อของฝากกันอีกหน่อย กำหนดว่าจะถึงรร.ที่กุสินาราประมาณ 6-7 โมงเย็น แต่มีงานแต่งงานตลอดทางกว่าจะถึงก็เกือบสี่ทุ่ม เลยนั่งภาวนากันครับ คินนี้ เหนื่อย-ดูบ่าวสาวเต็นรำกันตลอดทาง ขอให้พวกเขาจะมีความสุขสมปรารถนานะครับ

5 ธ.ค. 66 สถานที่ปรินิพพาน-กุสินารา

ที่สี่พวกเราทำวัตรเช้าที่โรงแรม นั่งภาวนา-ฟังธรรม จนเข้าถวายจังหันแล้วจึงออกไปพระมหาวิหารที่ สังเวชนียสถานแห่งที่ 4 ในสมัยพุทธกาล เป็นสถานที่เสด็จดับขันธปรินิพพานของพระพุทธเจ้า ณ สาละวันอุทยาน หรือป่าไม้สาละ มีอนุสรณ์สถานที่สำคัญ คือสถูปใหญ่ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ วิหารปรินิพพานซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางปรินิพพานอยู่ภายในและซากศาสนสถานโบราณที่อยู่รอบๆมากมาย เราหาที่นั่งทางทิศตะวันออกขององค์

สถูป นั่งฟังธรรม-ภาวนากันประมาณชม.กว่า (เรื่องการระงับการขัดแย้งในหมู่คณะ) เสร็จแล้วก็ไปห่มผ้าที่พระพุทธรูปปางปรินิพพาน (พระที่ดูแลชมว่าผ้าสวยมาก-อนุโมทนากับผู้ทำด้วยนะครับ) ต่อมาก็ไป มกุฏพันธนเจดีย์- สถานที่ถวายพระเพลิงพระพุทธเจ้า ถูกสร้างขึ้นในรัชสมัย พระเจ้าอโศกมหาราช ตรงบริเวณที่ถวายพระเพลิงพระพุทธ สรีระของพระพุทธเจ้าใน วันอัฐมีบูชา สร้างเป็นพระสถูปครอบบริเวณที่เดิมเป็นเชิงตะกอนไม้จันทร์หอม ครูจารย์บุญมีเมตตาพาคณะทำประทักษิณรอบองค์พระเจดีย์ ก่อนจะไปทำบุญมอบทุนรักษาผู้ป่วยยากไร้ ที่วัดไทยกุสินาราฯ และนั่งฟังธรรม*ภาวนากันที่หน้าพระบรมรูปของในหลวงร.9 ก่อนจะไปทานอาหารกันที่รร. ออกจาก รร.บายโม่ง เดินทางไปลักเนา แล้วถึงรร.สองท่ม แวะทานชาวม(กำลังใจ)และเข้าห้องน้ำกลางทางหนึ่งครั้ง ระหว่างทางมีการสรุปธรรมะที่ได้จากการเดินทาง โดยให้ทุกคนในคณะมาพูดให้ท่านอาจารย์บุญมีฟังคนละ 15 นาที หลังจากชมภาพยนตร์เรื่องพระพุทธเจ้าจนจบแล้ว ถึงรร.ท่มครึ่ง คืนนี้ชาวคณะรวมตัวกัน นั่งปฏิบัติภาวนาเนสัชชีกถวาเป็นพระราชกุศลแด่ในหลวงร.9 กัน แต่เราป่วยจึงได้แต่ภาวนาคนเดียวจนตีห้า

6 ธ.ค. 66 อุทยานอนุสรณ์สถานแอมเบตการ์ (ครบรอบ 67 ปี อสังกรรม ของท่าน)

วันสุดท้ายของทริปจาริกบุญ ณ แดนพุทธภูมิแห่งนี้ เข้าที่สี่ครั้งครูจารย์พาทำวัตรเช้า แล้วนั่งปฏิบัติภาวนา ฟังธรรม หลังหลายคนในคณะปฏิบัติภาวนา-เนสัชชีก * คำถามจากคณะ-เนสัชชีกไม่ต้องนั่งอย่างเดียวน่าได้ไหม? ท่านว่าการนั่งอย่างเดียวยังด้วยความเพียร ทำให้เราเห็นความจริงได้อย่างชัดเจนขึ้น ไม่ใช่เมื่อยก็เดิน เหนื่อยก็นั่ง เช่นนี้ สภาวะธรรมที่แท้จริงก็จะไม่อาจเห็นได้เพราะทำตามใจเสียแล้ว(ตามกิเลส) * เช้านี้ทานอาหารเสร็จแล้วก็พักผ่อนสบายๆ ออกไปจับจ่ายใช้เงินรูปีก่อนกลับเมืองไทยกันจนเที่ยง ช่างอาหารเที่ยง เรามีกานวันเกิดเล็กๆให้ท่านประธาน กาญญะ อ้อย และคุณครูแอมว๋ ซื่อเค็กมาสามปอนด์ ผลองกันเล็กๆในคณะเหมือนสมาชิกในครอบครัวครับ บ่ายออกเดินทางไป อุทยานอนุสรณ์สถานแอมเบตการ์ ครูจารย์ท่านหาที่ให้เราฟังธรรม-ปฏิบัติภาวนา กันสองชม. เสร็จก็เดินชมสถานที่กันจนเย็น ได้ภาพหมู่ของคณะสวยๆหลายรูปเลยครับ ออกมาก็ตรงไปสนามบิน เช็คอินเรียบร้อย ก็รวมตัวกันกราบขอขมาพ่อแม่ครูบาอาจารย์บุญมี ในกรณีนี้อาจ

ประมาทด้วย กาย-วาจา-ใจ ต้องค์ท่าน ท่านให้พรและโอฬาสีกรรมให้พวกเราทุกคน ขึ้นเครื่องห้าทุ่มถึงดอนเมืองตีสี่ มาพักที่ห้องรับรองจนหกโมงก็ร่วมกันถวายจันทน์พ่อแม่ครูอาจารย์ จน 9 โมงจึงกราบลาครูบาอาจารย์ ส่งท่านกลับอุดรฯ กราบอโหมทนาทุกๆท่านด้วยความเคารพ

7 ธ.ค. 66 ปิตธิป จาริกบุญศึกษาธรรม ณ แดนพุทธภูมิ กราบขอพรคุณทุกๆท่านในขณะนั้นครับ ทั้งๆที่เหนื่อยและลำบาก ตั้งแต่เช้าตีสามตีสี่ นั่งปฏิบัติภาวนาทุกๆที่เป็นชั่วโมงสองชั่วโมง เย็นทำวัตรเย็นต่อด้วยนั่งภาวนาต่ออีกสี่ทุ่มบ้างห้าทุ่มบ้าง มีเนสซิกวันพระวันพ่ออีก1คืน งานในคณะก็ต้องช่วยกัน จะเที่ยวสบายๆ ก็ยังทำไม่ได้

ที่ตั้งใจจัดทริปนี้ ขอเพียงไปจาริกครั้งนี้พอเป็นประโยชน์แก่การภาวนาบ้างก็พอแล้วครับ เพราะปัจจุบันชาวพุทธเอาแต่แสวงหาทำบุญ แต่ละเลยการปฏิบัติภาวนา ที่นำไปสู่การดับทุกข์อย่างแท้จริง จึงตั้งใจจัดทริปให้ทุกคนในคณะได้มีโอกาสฟังธรรมและปฏิบัติภาวนาไปพร้อมๆกัน ในบรรยากาศของดินแดนพุทธภูมิแห่งนี้ ยิ่งการได้ดูภาพยนต์พระพุทธเจ้า ยิ่งทำให้เราได้เห็นการสอนการแสดงธรรมขององค์ศาสดา ที่มุ่งเน้นที่สัมมาทิฐิ ห้ามแต่การมุ่งแสวงหาเพียงแต่การทำแต่ัมเก็บบุญไม่

ที่ครูบาอาจารย์ตักเตือนเรื่องการภาวนา ท่านว่า อย่าเอาแต่คำพูดมาคุยกัน ต้องเอาสภาวะธรรมด้วย เวลาภาวนาสติสมาธิปัญญาขันตวิริยะศรัทธา ล้วนต้องร่วมประสานกันหาได้แยกกันตามคำพูด อย่าคุยเล่นหรือเพียงอยากรู้ว่าใครมีอะไรอยู่เท่าไร (สร้างมานะทิฐิในใจ)ต่างคนต่างปฏิบัติ รู้เองได้ สร้างเหตุดีๆให้ถูกต้อง ไม่ต้องหวังได้ผลเร็วพลัน อดทนขันติ ต่อเนื่อง ...ไม่ต้องเปรียบเทียบกัน

สรุปทริปปจาริกแสวงบุญแดนพุทธภูมิ 1-7 ธ.ค.66

คณะเรา 32 ชีวิต ติดตามพ่อแม่ครูอาจารย์บุญมี ไปจาริกแสวงบุญ ในพุทธภูมิ ทั้งถือศีลแปด ทำทาน ปฏิบัติภาวนา ตลอดทาง ในรดยังมีภาพยนต์พระพุทธเจ้ามหาศาสดาโลกให้ชมกันตลอดทาง ได้สาระประโยชน์มากมาย โดยเฉพาะ หลายแห่งที่ไปนอกจากไปชมไปกราบสักการะ เรายังได้ฟังธรรมจากครูจารย์บุญมี และได้นั่งปฏิบัติภาวนาอีกอย่างน้อยที่ละสองชั่วโมง มีทั้งภาวนากลางแดดร้อนๆ หรือบนศาลฟ้าอาคารสูงตอนตีสี่ๆ วันสุดท้ายยังมีการให้ทุกๆ คน ในคณะสรุปธรรมะที่ได้แบ่งปันกัน ผั่งลงในใจ ก่อนจะล้มเลือนหายไปตามกาลเวลา ได้ทานอาหารสะอาดอร่อย พักผ่อนสบาย (นั่งภาวนาจนสี่ทุ่ม -เที่ยงคืน เนสัชชิกถวายวันพ่อ 1 คืน เข้าตื่นทำวัตรภาวนาตีสี่ แต่ที่นอนที่พับกอบอุ้นสบายครับ) เพื่อนฝูงในคณะทุกๆ ท่านล้วนเป็นกัลยาณมิตร ที่หาได้ยากยิ่งในสังคมปัจจุบัน ก่อนกลับเราได้กราบขอขมาพ่อแม่ครูบาอาจารย์ ที่ให้ความเมตตาที่เสียสละทุกข์ทรมานสังขารนำพาพวกเรามาสอนอบรมปฏิบัติภาวนา ณ แดนพุทธภูมิ ตามรอยพระบาทพระบรมศาสดาตลอดเจ็ดวัน ซึ่งนับว่าเป็นช่วงเวลาที่มั่งคั่งในชีวิต

พอสรุปธรรมะจากทริปปนี้ว่า "การอ่อนน้อม ท่องบ่น คิดปรารภณา ให้ฝั่งของแม่น้ำตรงข้ามนั้น ให้เลื่อนมาถึงที่อยู่ของเราในฝั่งนี้ เพื่อให้เราข้ามไปได้ นั่น คงไม่มีวันเป็นไปได้ การจะข้ามโสมพะกิ่งน้ำนี้ จำต้องว่ายน้ำ เดินลุยไปหรืออาศัยพายเรือข้ามไปเท่านั้น การหวังผลในการดับทุกข์ทั้งกายและใจ ที่หวังพึ่งพระธรรมนั้น จึงจำเป็นต้องมีการปฏิบัติ ทั้ง ทาน- ศีล- ภาวนา ที่ประกอบด้วยปัญญา ไปด้วยทุกๆ การกระทำทั้งกาย วาจา และใจ ตราบใดที่ยังก้าวเดินในมรรคาที่ถูกต้องด้วยองค์ประกอบทั้งแปด แล้ว จุดมุ่งหมายแห่งความสุขนิรันดร์ ปราศจากความทุกข์ทั้งกายและใจ หลุดพ้นไปจากวิภวัญสงสาร นี่ย่อมเป็นไปไม่ได้สักวันแน่นอน กราบอนุโมทนากับผู้ร่วมคณะทุกๆ ท่าน กราบขอบพระคุณในความเมตตาของพ่อแม่ครูอาจารย์บุญมี ด้วยความเคารพรักอย่างสูง จากพวกเราทุกๆ คน

สรุปค่าใช้จ่ายโดยสังเขป

1. บัณฑิตทำบุญ5วัด 222,520 บาท
2. ค่าตัวเครื่องบิน 431,000 บาท
3. ค่ารถ.+อาหาร 398,400 บาท
4. ค่าพาหนะและค่าเข้าชม 109,000 บาท
5. ค่าวีซ่า ค่าประกันการเดินทาง 112,300 บาท
6. ค่าทิปขอบคุณไกด์และเจ้าหน้าที่ดูแลคณะชาวอินเดียนและพนักงานขับรถ 37,100 บาท

10 ธ.ค. 66 ออรัธยาอีกครั้ง ออกจากปากน้ำแต่เช้า ไปเยี่ยมเยียนออรัธยาอีกครั้ง สั่งमितตตถวายให้วัดปากตัญญารามไว้ก่อน40เล่ม เสร็จแล้วก็ไปนั่งภาวนากันสองสามแห่ง สำรวจไว้ก่อนเตรียมสำหรับ กิจกรรมสัญจร ในปีหน้า แต่ละที่ล้วนสัปปายะยิ่ง แต่ก็คงต้องประสานกับพระภิกษุสงฆ์ที่ดูแลในพื้นที่ก่อนครับ

11 ธ.ค. เททองหล่อรูปเหมือนองค์หลวงตา พวกเรามาเททองหล่อรูปเหมือน องค์หลวงตาพระมหาบัว เพื่อไปประดิษฐาน ณ วัดป่าสุนันทวนาราม กาญจนบุรี ครับ กราบอนุโมทนาบุญครับ

12 ธ.ค. 66 รับพระบรมสารีริกธาตุจากครูจารย์บาง

อาจารย์บางเป็นศิษย์คุณตาทองแถม ศาสตรรรูจี หลังคุณตาสิ้นไปคุณตาก็ฝากให้อาจารย์บางดูแลมูลนิธิตลอดมาปลายเดือนนี้ (23-24 ธ.ค.) เราจะยกยอดเจดีย์ "กตเวทิตา" ณ วัดป่ากตัญญูดาราม สระแก้ว ท่านจึงจัดพระบรมสารีริกธาตุเพื่อพร้อมบรรจุในองค์พระเจดีย์ เช้า 24 ธ.ค.66 ครับ

13 ธ.ค.66 รับมอบพระบรมสารีริกธาตุ

คุณอุดม เจ้าของร้านทองที่อิมพีเรียล มอบพระบรมสารีริกธาตุที่ประดิษฐาน ณ พระธาตุ "กตเวทิตา" วัดป่ากตัญญูดาราม จ.สระแก้ว 24 ธ.ค.นี้ กราบอนุโมทนาบุญด้วยนะครับ

16 ธ.ค.66 ท่านอาจารย์แมวดูงานรพ. ดงหลวง

17 ธ.ค.66 ทำสัญญากับบริษัทลิฟต์

ดูตรวจงานก่อสร้าง และทำสัญญาติดตั้งลิฟต์รับส่งผู้ป่วยตึกสงฆ์อาพาธ มิงงานผลิตพลาสติกบ้าง บางส่วนแก้ไขได้บางส่วนก็ต้องปล่อยไปครับ จึงสรุปกันว่าคงต้องไปตรวจงานบ่อยขึ้นอีกหน่อย และคงต้องขอแรงน้องๆที่รพ.ช่วยคุมงานอีกแรงครับ ต่อจากนี้งานละเอียดขึ้น คงต้องออกแรงกันหน่อยแล้วครับ ผ่านมาแปดเดือนแล้วครับ อีกสามสี่เดือนน่าจะใกล้เสร็จแล้ว

20 ธ.ค.66 ทำบุญซื้อที่ดินและทำร้ววัดพ่อแม่ครูอาจารย์

วันพระนี้ร่วมบุญกัหลวงปู่เลิศทำร้ววัดป่าวิสุทธิสังวร 50,000 บ. และซื้อที่ทำวัดป่าหนองเตียนฯกับหลวงปู่เณ 50,000 บ.แบ่งเบาภาระพ่อแม่ครูอาจารย์ครับ รบกวนท่านอาจารย์แม่วเป็นธุระจัดการให้ เพราะเห็นว่าเหมาะสมกว่าไปถวายเองครับ

24 ธ.ค. 66 พิธีบวงสรวง- ยกยอดเจดีย์ "กตเวทิตา" ณ วัดป่ากตัญญูตาราม สระแก้ว

7 โมงเช้า ตักบาตรพระสงฆ์ เริ่มงานยกยอดเจดีย์+ผูกพัทธสีมาฝั่งลูกนิมิต มีพระอาจารย์หนูสิน เป็นประธานครับ มีพระสงฆ์มาร่วมพิธีประมาณ 24 วัดครับ ส่วนใหญ่เป็นสาขาของวัดหนองป่าพง

09.09 น. พิธีฉลองพระบรมสารีริกธาตุ รับศีล-ฟังธรรม ฉลององค์พระบรมสารีริกธาตุ

1. ที่จะบรรจุในพระธาตุ"กตเวทิตา" 2.ที่จะบรรจุในพระเศศ ขององค์พระประธาน 3.ที่จะถวายแก่คณะสงฆ์ที่มาร่วมพิธี

09.59 น. ยกยอดเจดีย์ "กตเวทิตา" ณ วัดป่ากตัญญูดาราม สระแก้ว

พระธาตุ กตเวทิตา นี้ สูง 11 ม.ฐานกว้าง 6*6 เมตร รอบองค์พระธาตุด้านบนประดิษฐาน พระพุทธรูป 4 ทิศ ภายในมีหีบหุ้มทอง บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ และพระธาตุพ่อแม่ครูบาอาจารย์ เช่น องค์หลวงปู่มั่น องค์หลวงตาพระมหาบัว องค์หลวงปู่ชา องค์สมเด็จพระญาณสังวรฯ เป็นต้น มีพระพุทธรูป9หน้าตักนี้อยู่ภายนอกหีบสามองค์ พร้อมพานพุ่มรูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย 1 คู่ นับว่าเป็นเจดีย์องค์เล็กๆไม่ใหญ่โต แต่ก็เพียงพอต่อแทนบูชาพระคุณบุพการี มารดาผู้ให้กำเนิด เนินเรามาจนมีวันนี้ ขอคุณผลบุญทั้งหมดที่ลูกคนนี้ได้ใช้ร่างกายนี้ที่คุณแม่สินทร่าให้มากระทำคุณความดีต่างๆไปนั้น กราบขออุทิศถวายบูชาคุณท่าน ขอคุณพระศรีรัตนตรัย และบุญกุศลนี้ รวมทั้งบุญกุศลที่ท่านได้กระทำ เสริมส่งให้ท่านพันทุกข์ทั้งมวล และเข้าสู่กระแสพระนิพพาน ตั้งอยู่ในอริยมรรคในทุกภพทุกชาติ ตลอดไป ด้วยความรักและเคารพอย่างสูงสุด

บรรจुพระบรมสารีริกธาตุ พระประธาน เสร็จจากยกยอดเจดีย์ กตเวทิตา ครูจารย์ก็พามาบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ บนพระเกศ ของพระประธาน ของ วัดปากตัญญูดาราม เป็นศิริมงคล ต่อเสนาสนะแห่งนี้ พระสงฆ์ และฆราวาส ประชาชน ทั้งหลายสืบไป กราบในพระคุณของพระบรมศาสดา พระธรรม และพระสงฆ์สาวกของพระพุทธองค์ ตลอดไปทุกภพทุกชาติ

พิธีผูกพัทธสีมาฝังลูกนิมิต

หลังพิธียกยอดพระเจดีย์"กตเวทิตา" เราก้มีพิธี ตัดลูกนิมิต เพื่อผูกพัทธสีมา ฝังลูกนิมิต เพื่อเป็นวัดที่สมบูรณ์สืบไป ในครั้งนี้ เรากกราบถวายลูกนิมิต 1-2-3 และ 9 ให้พ่อแม่ครูอาจารย์ตัด เพราะทุกๆงาน พระสงฆ์ไม่มีโอกาสตัดถวายลูกนิมิต กับเขาเลย พวกเรามูลนิธิดวงแก้วทั้งหมดก็ได้แต่ช่วยกันตัดเพียงลูกเดียวถ้าโยบ๊อ คนเยอะๆอบอุ่นดีครับ ที่เหลือ 4 ลูกก็ได้มอบให้แก่พี่น้องชาวบ้านที่เป็นตัวจริงเสียงจริงดูแลวัดแห่งนี้ตลอดไปแล้ว ตัดถวายเสร็จ ท่านอาจารย์อุเทนวัดป่ามณีรัตนก็จัดการทักลูกนิมิต และสวดผูกนิมิตเป็นอันสิ้นสุดพิธี ที่ทำให้วัดปากตัญญูดารามแห่งนี้ ได้เป็นวัดในบวรพระพุทธศาสนาที่สมบูรณ์ เรียบร้อยแล้ว สามารถบรรพชาอุปสมบททุกบุตรเพื่อสืบต่อพระพุทธศาสนาต่อไปได้อีกนานแสนนานแล้ว ณ วัดแห่งนี้อันสงบเงียบ ร่มเย็น สบายเหมาะต่อการปฏิบัติภาวนาเป็นอย่างยิ่ง สมดังปฏิญาณอธิฐานปรารถนาในการสร้างวัดแห่งนี้ เพื่อมอบไว้แก่พระบาทองค์พระศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่พึ่งที่เคารพสูงสุดในชีวิตนี้

23-24 ธ.ค.66 กว่าจะมาเป็นพิธีที่สมบูรณ์

ก่อนงานทั้งพระสงฆ์ ชาวบ้าน และพวกเรา ร่วมแรงร่วมใจกันทำงานทุกอย่างที่จะช่วยกันได้อย่างเต็มอกเต็มใจ วันเสาร์เรามาวัดกันตั้งแต่เช้า ช่วยกันทำความสะอาดที่ต่างๆ เตรียมงานร่วมกับคณะสงฆ์และชาวบ้าน ตกเย็นก็ทำวัตรสวดมนต์ร่วมกัน และฟังพระธรรมเทศา1กัณฑ์จากท่านอาจารย์อุเทน วัดป่ามณีรัตน ฟังเสร็จก็จัดดอกไม้กันต่อจนเที่ยงคืน เข้ารับมางานกันแต่เช้า บวงสรวง ตักบาตร เริ่มพิธียกยอดเจดีย์ "กตเวทิตา" บรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่พระประธานในโบสถ์ ตามด้วยประกาศวิสุฯ ตัดลูกนิมิต ทักนิมิต และสวดสมมุติสมาณสังวาสสีมาและสวดสมมติติจีวรวิปวาส เรียบร้อยเป็นอันเสร็จ

พิธี เป็นอุโบสถในพระพุทธศาสนาอย่างสมบูรณ์ กราบขอบพระคุณทุกๆ ท่านทุกๆ คนที่ร่วมแรงร่วมใจกันจนเสร็จเรียบร้อย สมบูรณ์ เป็นอีกหนึ่งวัดในบวรพระพุทธศาสนาครับ กราบอนุโมทนา

เสร็จงานก็พากันมานั่งภาวนา แผ่อุทิศบุญกุศลให้แก่ มารดาผู้ให้กำเนิด ญาติสนิทมิตรสหาย สรรพชีวิตทั้ง สามแดนโลกธาตุ ในบุญกุศลที่พวกเราได้กระทำร่วมกัน ในครั้งนี้ กราบอนุโมทนาบุญครับ

กราบอาจารย์บาง เสร็จงานไปกราบเรียนเรื่องทำพิธีขย ยอดเจดีย์ที่วัดปากตัญญูตารามเสร็จเรียบร้อยแล้ว พร้อม พิธีผูกพัทธสีมาฝังลูกนิมิต วัดปากตัญญูตาราม เป็นวัดที่ ท่านมาช่วยทำพิธีวางศิลาฤกษ์ให้เมื่อ 28 ธค. 2548 ใน ตอนนั้นพื้นที่วัดเป็นพื้นที่โล่ง (ไร่มันที่เอามันออก

หมดแล้ว) มีต้นกระบกยืนต้นอยู่กลางที่อยู่ต้นเดียว เราเลยทำพิธีบริเวณใต้ต้นกระบกนั้นนั่นเอง กว่าจะเป็นวัดสมบูรณ์ได้ก็ 18ปีผ่านไปแล้วครับ อายุท่านอาจารย์ก็ได้ 89 ปีแล้ว วันนี้พอดีเป็นวันดี ครบรอบ 41 ปี โต๊ะพิธีที่บ้านอาจารย์บางท่านพอดี ครับ (คุณตาทองแถม อาจารย์ท่าน เสียไปเมื่อ 2540) กราบขอบพระคุณครับ

27 ธ.ค. 66 กราบอาจารย์ พญ.อมรา มลิตา

นำของขวัญปีใหม่มากราบสวัสดีพี่แป้น ที่เคาร์พริกเสมอ พร้อมกราบเรียนขอความเมตตาไปให้การอบรมพวกเราที่วัชร ธรรมสถานในปีหน้าเช่นเคยครับ ท่านได้มอบหนังสือปีใหม่ให้พวกเราด้วย(แจกพร้อมของขวัญปีใหม่ 20 มค.) เสร็จแล้วจึงได้ ไปทานอาหารกลางวันกันครับ พี่แป้นได้ให้ข้อคิดหลายๆอย่างในการดำเนินชีวิต ขอนำมาแบ่งปันสักหน่อยนะครับ

" เรื่องใดๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ใคร่ครวญพิจารณาให้ถ้วนถี่ได้ แต่..อย่าไปตัดสินดีหรือไม่ดี / ชอบหรือไม่ชอบ "

